

Р Е Ш Е Н И Е

№ 94/14.6.2017 г.

Гр. Ямбол

В ИМЕТО НА НАРОДА

ЯМБОЛСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, в публично заседание на първи юни две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Д. СТАМАТОВА

ЧЛЕНОВЕ: В. ДРАГАНОВ

В. БЯНОВА – НЕЙКОВА

при секретаря Ст. Гюмлиева и с участието на прокурора Д. Георгиева, разгледа докладваното от председателя адм. д. № 119 по описа за 2017 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185, ал. 2 във вр. с чл. 186, ал. 2 от АПК и е образувано по протест на Рени Лефтерова – прокурор при Окръжна прокуратура – Ямбол против разпоредбите на чл. 37, ал. 2, т. 6, чл. 41 и чл. 42 от Наредба № 5 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги в Община Стралджа, приета с Решение № 539 на проведеното на 24.03.2015 г. заседание на Общински съвет – Стралджа, изм. с Решение № 148 на ОПС – Стралджа – протокол № 12/30.09.2016 г., изм. с Решение на ОПС – Стралджа № 191 – протокол № 15/23.12.2016 г. В протеста се сочи, че оспорените текстове противоречат на нормативни разпоредби от по-висок ранг и по-специално на чл. 116, чл. 123, ал. 3 и чл. 127, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 175 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и поради това следва да бъдат отменени.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 188 от АПК, оспорването е съобщено чрез обявление в „Държавен вестник“, бр. 37/09.05.2017 г.

В съдебно заседание вносителят на протеста - прокурор при Окръжна прокуратура – Ямбол Р. Лефтерова участва лично, като поддържа изцяло депозирания протест на основанията, изложени в него.

Ответната страна – Общински съвет - гр. Стралджа, редовно призована, не изпраща процесуален представител. Същата не взема и писмено становище по протеста.

Участващият по делото представител на Окръжна прокуратура, гр. Ямбол изразява становище за основателност на протеста, като счита, че същият следва да бъде уважен, тъй като оспорените разпоредби на чл. 37, ал. 2, т. 6, чл. 41 и чл. 42 от Наредба № 5 на Общински съвет Стралджа действително противоречат на нормативни актове от по-висока степен и поради това са незаконосъобразни.

След като извърши цялостна преценка на всички събрани и приложени към делото доказателства, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 17.03.2015 г. Кметът на Община Стралджа внесъл в Общински съвет – Стралджа Докладна записка с вх. № ДЗ-29, с която на осн. чл. 21, ал. 1, т. 7 и ал. 2 от ЗМСМА и чл. 9 от ЗМДТ, предложил на ОбС – Стралджа да приеме нова Наредба № 5 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги.

Проектът на Наредба № 5, видно от приложеното към делото извлечение от официалния сайт на Община Стралджа, е бил публикуван на Интернет страницата на общината на 06.03.2015 г., но в предоставения 14 – дневен срок за предложения и становища, няма данни такива да са постъпили.

Предложението на кмета, видно от приложените към делото протоколи от заседанията на всичките пет постоянни комисии, е разгледано от тези комисии и членовете им са взели решения то да бъде прието и същото било включено като т. 4 от дневния ред на заседанието на ОбС – Стралджа, насрочено за 24.03.2015 г. Видно от протокол № 42 от последното, на заседанието на Общинския съвет при обсъждането на проекта са присъствали всичките 17 общински съветници, като предложеният проект за Наредба № 5 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги в Община Стралджа бил приет с 11 гласа „за“ и 6 гласа „въздържал се“.

Предмет на протеста, въз основа на който е образувано настоящото съдебно производство, са разпоредбите на чл. 37, ал. 2, т. 6, чл. 41 и чл. 42 от Наредба № 5 на Общински съвет Стралджа, които са със следното съдържание:

- „Чл. 37, ал. 2, т. 6. Освобождават се от такса собствениците на ловни кучета“;

- „Чл. 41, ал. 1. Който декларира неверни обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такси се наказва както следва:

1. физическите лица – с глоба от 50 до 5000 лева;

2. юридическите лица и едноличните търговци – с имуществена санкция в размер от 100 до 50 000 лева, а при повторно нарушение и временно лишаване от правото да се упражнява определена професия или дейност.“

- „Чл. 42. При неспазване на разпоредбите на тази Наредба виновните лица се наказват както следва:

1. физическите лица – с глоба от 50 до 5000 лева;

2. юридическите лица и едноличните търговци – с имуществена санкция в размер от 100 до 50 000 лева, а при повторно нарушение и временно лишаване от правото да се упражнява определена професия или дейност.“

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Протеста, като подаден от прокурор в Окръжна прокуратура – Ямбол в рамките на правомощията му по чл. 186, ал. 2, от АПК е допустим и доколкото е насочен срещу подзаконов нормативен акт, подаването му по силата на чл. 187, ал. 1 от АПК не е обвързано с преклузивен срок. Разгледан по същество, той се преценява и като **ОСНОВАТЕЛЕН**. Съображенията за това са следните:

Вече бе посочено по-горе, че предмет на оспорване в настоящото производство са разпоредбите чл. 37, ал. 2, т. 6, чл. 41 и чл. 42 от приетата с Решение по т. 4 от дневния ред на проведеното на 24.03.2015 г. заседание на Общински съвет Стралджа Наредба № 5 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. Впоследствие въпросната наредба е изменяна, но оспорените текстове не са били предмет на изменение и са във вида, в който са били първоначално приети.

Съгласно разпоредбата на чл. 196 АПК във вр. с чл. 168 и чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези, посочени от оспорващия.

За да е законосъобразен един акт е необходимо да са налице в тяхната съвкупност всички изисквания за валидност, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административнопроизводствените правила, да не противоречи на материалноправните изисквания и да съответства на целта на закона. Липсата на която и да е от горните предпоставки

води до незаконосъобразност на оспорения акт и е основание за отмяната му.

Атакуваната пред съда Наредба № 5 е приета при спазване на визираната за това процедура и от надлежен орган, в кръга на неговата компетентност, като е спазена и изискуемата писмена форма. Оспорените разпоредби обаче са незаконосъобразни поради противоречието им с материалноправни норми от по-висок ранг. Става дума за следното:

Наредбата, по смисъла на чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) представлява нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Чл. 8 от ЗНА и чл. 76, ал. 3 от АПК предвиждат, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по - висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Отделно от това, съобразно разпоредбата на чл. 15 от ЗНА, наредбата трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен и ако противоречат на нормативен акт от по-висока степен, се прилага последния. Именно поради това с наредба не могат да се създават разпоредби, които влизат в противоречие с нормативен акт от по-висока степен.

Оспорената Наредба № 5 е приета въз основа на чл. 9 от ЗМДТ, съгласно който общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги.

Видно от разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗМДТ, за притежаване на куче собственикът заплаща годишна такса в общината, на чиято територия е постоянният му адрес и седалище, а съгласно ал. 2 на същия член, от такса се освобождават собствениците на кучета по чл. 175, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност. Последната законова разпоредба, до изменението ѝ, обн. в ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г. е предвиждала освобождаване от такса на собствениците на кучета на инвалиди (т. 1), служебни кучета в организациите на бюджетна издръжка (т. 2), кучетата, използвани за опитни цели (т. 3), кучета, използвани от Българския червен кръст (т. 4), кастрирани кучета (т. 5) и ловни кучета (т. 6). След изменението на тази разпоредба обаче, и по-специално на т. 6 от същата (която е предвиждала освобождаване на собствениците на ловни кучета от такса), вместо ловните кучета, вече се визират кучетата, които придружават или охраняват селскостопански животни, които се отглеждат в регистриран животновъден обект. Следователно, след влизане в сила на изменението на чл. 175, ал. 2, т. 6 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, собствениците на ловни кучета вече не са измежду освободени от заплащането на такса. Поради това, макар към момента на приемането на Наредба № 5 текстът на чл. 37, ал. 2, т. 6 от същата да е бил в съответствие с разпоредбите на чл. 116, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 175, ал. 2, т. 6 от ЗВМД, от

19.02.2016 г. насам тя е в противоречие с последната и като такава, следва да бъде отменена.

Що се отнася до останалите две разпоредби, които са оспорени от прокурора, а именно тези на чл. 41 и чл. 42 от Наредба № 5, те са били в противоречие с материалноправни норми от по-висока степен още към момента на приемането им. Тези две разпоредби от наредбата (текстовете им са цитирани дословно по-горе) предвиждат за деклариране на неверни обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такси и за неспазване на разпоредбите на наредбата глоба за физическите лица от 50 до 5000 лева и имуществена санкция за юридическите лица от 100 до 50 000 лева, а при повторно нарушение и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност. Тези разпоредби съответстват на чл. 123, ал. 3 и чл. 127, ал. 1 от ЗМДТ. Съгласно първата от тях, който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лева, а юридическите лица и едноличните търговци – с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева, а съгласно втората от тях, при неспазване на разпоредбите на този закон, извън случаите на чл. 123, 124 и 125 на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци – имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева. Наказания за повторност изобщо не са предвидени в ЗМДТ, освен в хипотезата на чл. 129 от същия закон, която обаче касае длъжностните лица.

При това положение съдът намира, че с оспорените разпоредби на чл. 41 и чл. 42 от Наредба № 5 Общински съвет Стралджа е преуредил санкционната част, засягаща първични обществени отношения, които вече са уредени в закона и в този смисъл противоречи на изрична санкционна разпоредба, съдържаща се в нормативен акт с по-висока степен – ЗМДТ. А с нормативен акт от по-ниска степен, какъвто се явява Наредба № 5 на Общински съвет - Стралджа е недопустимо да се предвиждат по-тежки санкции от предвидените в ЗМДТ.

С оглед изложените съображения съдът намира, че разпоредбите на чл. 37, ал. 2, т. 6, чл. 41 и чл. 42 от Наредба № 5 на Общински съвет – Стралджа за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги са незаконосъобразни и като такава, следва да бъдат отменени.

При този изход на делото, тъй като подаденият протест е основателен, Общински съвет Стралджа следва да бъде осъден да заплати на Окръжна прокуратура Ямбол сумата от 20 лева, съставляващи направените по делото разноски.

Водим от горното, Ямболският административен съд

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ разпоредбите на чл. 37, ал. 2, т. 6, чл. 41 и чл. 42 от Наредба № 5 на Общински съвет – Стралджа за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, приета с решение по т. 4 от дневния ред на проведеното на 24.03.2015 г. заседание на Общински съвет – Стралджа.

ОСЪЖДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – СТРАЛДЖА да заплати на **ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ЯМБОЛ** направените по делото разноски в размер на 20 (двадесет) лева.

Решението **ПОДЛЕЖИ** на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 – дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Решението, съгласно чл. 194 от АПК да се обнародва по начина, по който е бил обнародван отменения акт.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/не се чете

ЧЛЕНОВЕ:/п/не се чете